

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2014, čj. MPSV-UM/125/14/4S-JČK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 3. 2015, čj. 2 Ad 15/2014-39,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2014, čj. MPSV-UM/125/14/4S-JČK. Krajský soud usnesením ze dne 11. 3. 2015, čj. 2 Ad 15/2014-39, (dále jen „napadené usnesení“), žalobu odmítl pro neodstranění vad dle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel podal proti napadenému usnesení kasační stížnost.

[2] Nejvyšší správní soud se nejdříve musel zabývat tím, zda jsou splněny předpoklady projednatelnosti kasační stížnosti, tedy mimo jiné i její včasnosti.

[3] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí; zmeškání této lhůty nelze prominout. V souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[4] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

[5] Nejvyšší správní soud z vyžádaného spisu krajského soudu zjistil, že stěžovateli bylo napadené usnesení, jež obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, doručeno dne 19. 3. 2015. Tento den určil počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání

kasační stížnosti. Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti tak byl čtvrtek 2. 4. 2015. Stěžovatel však kasační stížnost zaslal Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím držitele poštovní licence až dne 7. 4. 2015.

[6] Jelikož kasační stížnost byla podána po uplynutí zákonné lhůty, tedy opožděně, odmítl ji Nejvyšší správní soud dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Výrok II. o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Závěrem Nejvyšší správní soud poznamenává, že s ohledem na opožděnost kasační stížnosti, která představuje neodstranitelnou překážku řízení, se zdejší soud již nezabýval dalšími nedostatky kasační stížnosti, a sice nenaplněním podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s., nezaplacením soudního poplatku a vadností kasační stížnosti spočívající v řádném neuvedení kasačních důvodů dle § 106 odst. 1 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu